Yaşasın Devrimci 1 Mayıs!

108 Nolu Açıklama

Proletarya, Ezilen Ulus ve Çeşitli Milliyetlerden Halklarımıza!

Sınıf bilinçli enternasyonal proletaryanın mücadele ve kazanma günü olan şanlı 1 Mayıs'ı komünist bilincimizle selamlıyoruz. Dünya emperyalist-kapitalist sistemi ve onların stratejik uşağı durumundaki Türk hakim sınıflarından hesap sormak için proletaryanın sınıf bilinciyle Türkiye-Kuzey Kürdistan halklarını alanlara çağırıyoruz.

Emperyalist-kapitalist sistem ve uşağı durumundaki devletler, mutlak egemenlikleri için sömürü ve zulmün kırbacını dünya halkları ve ezilen ulusların üzerinde daha da sallayarak boynumuzdaki kulluk halkasını daraltmaktadır. Bir yandan dönem, dönem içine girdikleri ekonomik ve politik krizden kurtulmanın diğer yandan ise özel mülk dünyası emperyalist kapitalist sistemini daha da kalıcılaştırmanın faturasını ezilen ve sömürülenlere çıkarmanın pratik politikaları içerisindedirler. İdeolojik, ekonomik, kültürel, askeri, örgütsel, psikolojik ve siyasal olarak kuşatmasını yoğunlaştıran hakim sınıflar, her geçen gün dünya halkları ve ezilen uluslarını daha fazla umutsuzluğa, örgütsüzlüğe ve karanlık dehlizler içerisinde geleceksizliğe sürüklemektedir. İşçi sınıfı ve geniş halk kitlelerinin ekonomik-demokratik şimdiye kadar kazanılmış tüm haklarını her geçen gün daha fazla kırparak yaşam koşullarını daha da zorlaştırmaktadır. Diğer yandan örgütsüzlüğü ve bireyciliği hayatın ve yaşamın tüm alanlarında uluslar arası emperyalist ekonomik kurumları ve uşakları aracılığıyla uyguladığı ekonomik politikalar, çekilmez bir boyut kazanarak yaşamlarımızı karabasana dönüştürmüştür.

Uluslar arası emperyalist tekeller ve her bir ülkedeki uşak rejimlerin ekonomik ve politik sömürü ve zulmü karşısında işçi sınıfı başta olmak üzere Türkiye-Kuzey Kürdistan'daki değişik ulus ve azınlık milliyetler ile değişik inanç gruplarına mensup halklarımızın daha fazla dayanışma-birlik ve mücadeleye ihtiyaçlarının olduğu kesindir. Ancak bu görevin yerine getirilmesinde öncelikli olarak her bir demokrat, aydın, ilerici, yurtsever, devrimci ve komünist parti, hareket ve bireylere büyük görevler düşmektedir. Kuşkusuz ki bu yeni bir belirleme olmadığı gibi bu konudaki görevlerimizde dönemsel ele alınamazlar.

Sınıf mücadelesinin Paris Komünü'nden Ekim Devrimi'ne ve Çin Devrimi'nden diğer tecrübelere varıncaya kadar ezenle ezilen, haklıyla haksız arasında yaşanan mücadelede mutlak kurtuluşumuz için edindiği tecrübe, esas olarak üç şartın yerine getirilmesi gerektiğini bir zorunluluk olarak önümüze çıkartmıştır.

Bunlardan birincisi işçi sınıfı ve dostlarının örgütlenmesi gerektiği ihtiyacı iken, ikincisi bu örgütlü güce Maoist komünist partilerin önderlik etmesi, üçüncüsü ise bu mücadelenin düzen içi sınırlara hapsedilmeden devrimin-kurtuluşun mutlak zor ilkesinin prensip edilmesiyle gerçekleşecek olmasıdır. Somut güncel örnek olarak TEKEL işçilerinin en haklı özlük hakları için sürdürdükleri direnişe, devletin pervasızca saldırmasının arkasında da bu gerçek bulunmaktadır. Hakim sınıfların bu kadar saldırılarında pervasızlaşmalarının asıl nedeni ve ezilen-sömürülenlerin ekonomik, demokratik hakları için mücadele etmeleri değil esas

olarak bu mücadelelerin devrim mücadelesi ve devrimci savaş perspektifiyle buluşup birleşmesindedir.

Son yıllarda emperyalizmin orta ve uzun vadeli planlamaları ekseninde yeniden yapılandırılmakta olan Türk devletinin bir yandan emperyalist haydutların bölgesel ihtiyaçları konusunda daha ileri entegrasyonu ve uşaklığı hedeflenirken bu sürecin içteki uzantısı ise "açılım", "demokratikleşme" adı altında işçi sınıfı, ezilen Kürt ulusu, yoksul köylülük ve diğer kesimlerin dünden bugüne açığa çıkan sistemden hoşnutsuzlukları kontrol altına alınmak ve sistemin sınırları içerisinde eritilmek, bir nevi "uysallaştırılmak" istenmektedir. Diğer bir adıyla sağ tasfiyeci saldırı durumundaki bu süreç henüz hakim sınıfların lehine tamamlanmamış olsa da tespit etmemiz gerekir ki bizler sınıf mücadelesine karşı her bir alandaki görevlerimizi büyük bir gayret ve sorumlulukla yerine getiremezsek bu sürecin dönemsel olarak hakim sınıfların lehine sonuçlanacağı gerçeğidir. Bu bir öngörünün ötesinde esas realitedir. Olağanüstü bir gayretle gündemdeki yeri korunarak sağdan soldan devşirme liberallerin medyatörlüğünde "demokrat", "ilerici", "sendikacı" hatta "devrimci" vizyonlarıyla bu tasfiyeci sürece objektif olarak daha fazla itibar kazandırma hedefiyle değişik etkinliklerin konuşmacıları durumundakilerin esas üstünü örterek küllemeye çalıştıkları gerçek, üretenlerin üretimden gelen gücünün ekonomik-demokratik mücadelenin sınırlarını aşarak sistemi hedefleme zemininin her zamankinden daha fazla güçlü olduğu gerçeğidir. TEKEL işçisinin kararlı direnişi karşısında sendika bürokrasisinin zorunlu olarak direnişin sözde militanlığını üstlenerek 'sonuna kadar direneceğiz' beyanları devamında ise Danıştayın kararını vesile yaparak apar topar direniş çadırlarını işçilerin reaksiyon göstermelerine karşın toplayarak 'kazandık' demogojisiyle direnişi bitirmeye yönelik tavırları yine esasta TEKEL işçilerinin kararlı direneşini makul sınırlarda tutarak bitirme çabasının sonucuydu.

Şimdi aynı hile sendikal bürokrasi eliyle 1 Mayıs özgülünde tekrarlanmaya çalışılmaktadır. 1 Mayıs ekseninde yapılan tartışmalar ve 1 Mayıs'ın İstanbul ayağının Taksim'de yapılıp yapılmayacağı tartışmalarında sendika konfederasyonlarının önce kendi içlerinde bu yıl İstanbul'da 1 Mayısı ortak kutlayacaklarını, yer olarak ise her şeye karşın Taksim'e çıkacaklarını söylemeleri ardından devletin Taksim yasağını kaldırdığını açıklaması çok geçmeden DİSK başkanının 'olay çıkartmak isteyenler Taksim'e gelmesin' açık çağrısı devletle sendikal bürokrasinin bir mutabakata vardıklarını gösterdi.

Bütün bu gelişmeler yaşanırken Maoistler ufuklarını Taksim'le sınırlı tutarak sınıf mücadelesinin esas görevlerini bu tartışmalara feda edemezler. Halklarımızın mücadeleleri Taksim'in kazanılıp kazanılmadığına kilitlenerek darlaştırılamaz.

Hakim sınıflar bir yandan baskı ve saldırılarını arttırırken diğer yandan "açılım", "demokratikleşme" vb gibi aldatmacalar 1 Mayıs özgülünde alan tartışmalarına kilitlenip içerisinden geçtiğimiz sürecin mahiyeti ve bu tartışmaların 1 Mayıs'ın içeriğini zayıflattığı gerçeği görmemezlikten gelinemez.

Bu sürecin öne çıkan görevi işçi sınıfı, ezilen Kürt ulusu, yoksul köylülük, yiğit gençlik ve diğer ezilenlerin demokratik haklar ekseninde de olsa taleplerinin, mücadelelerinin sınıf mücadelesi ve devrimci savaşla birleştirilmesi sorunudur.

Bunun için şimdiki süreçte ortak platformlar ve devrimci eylem birlikleri içerisinde parçalı mücadelelerin birleştirilmesi ertelenemez görevlerimiz arasında olmalıdır. Direniş ve mücadele alanlarında bir kere daha haykıralım; ***1 Mayıs Kızıldır, Kızıl Kalacak!***

Bıji Yek Gulan!
Yaşasın İşçi Sınıfı ve Emekçilerin Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü 1 Mayıs! Birlik- Mücadele- Zafer!
Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!
Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!
Yaşasın Halk Savaşı!

Maoist Komünist Partisi

Merkez Komite-Siyasi Bürosu

Nisan 2010